

עטרת שלום

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמפוס בארה"ק, רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
בנשיאות ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א
פרשת מטות - מסעי

בס"ד, עשי"ק פרשת מטות
כ"ח תמוז תשי"ע - שנה א' גליון כ"ח

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצי"ש ר"ת	ירושלים	ביתר	בית שמש	בני ברק
7:13	8:30	8:05	9:05	9:02
7:12	8:30	8:05	9:04	9:02
7:28	8:32	8:02	9:04	9:02

מברכים הודו. מולד אב: ליל שני טעה 6:07 17 חלקים
נא לשמור על קדושת הגליון

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם
ביד משה ואהרן. ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם
על פי הוי"ה ואלה מסעיהם למוציאיהם (לג א-ב).

צריך להבין שינוי הלשון שבתחילה נאמר 'מוציאיהם
למסעיהם' ואחר כך נאמר בהיפוך 'מסעיהם למוציאיהם'.
והנראה לומר שזה מבואר ממרן הארזי"ל בשער הכוונות
(דרושי הפסח ד"א) שישראל שהיו באותו הדור של שעבוד
מצרים, תיקנו את הניצו"ק שנתפזרו ע"י חטא אדה"ר ע"ש.
ואח"כ ע"י המ"ב מסעות ג"כ נמשך התיקון הנ"ל, והכול
היתה הכנה כדי שיהיו בני ישראל ראויים ליכנס לארץ ישראל.
והנה כבר דיברנו כמ"פ, שהפגם של חטא עה"ד היתה
בבריאת העולם שנברא רק בבחינת טוב שהוא בני' שם
אהו"ה היוצא מא'ת ה'שמים ואת ה'ארץ שעל ידו נברא
העולם, כמ"ש בכל יום מששת ימי בראשית 'כי טוב', וזה
איתא במסכת אבות (פ"ה מ"א) שבעשרה מאמרות נברא
העולם. א"כ כל מאמר נברא בבחינת טוב, וא"כ יוצא
שכבריאת העולם נברא ע"י י"פ טוב, אבל ע"י חטא עה"ד
שכתוב בה 'ותרא האשה כי טוב העין למאכל' (בראשית ג ו)
נתערבה בכל הכריאה טוב ברע, ונפגמה בחינת טוב שעל ידה
נברא העולם.

וזהו שמרמזו כאן התורה בתיבת 'מסעי' כי מסע בני' י"פ טוב,
היינו שהתורה אומרת שכל מסעי בני ישראל היתה המשך
ל'אשר יצאו מארץ מצרים' לתיקון חטא עה"ד שתיקנו בארץ
מצרים,

וזהו ויכתב משה את מוצאייהם' היינו שמושה רבינו כתב מה
שכבר עשו בני ישראל, שהוציאו את הניצו"ק מהקל'ת
שנתפזרו ע"י אדה"ר והעולם למקומם, 'למסעיהם' כדי לתקן
בחינת טוב של בריאת העולם.

ואח"כ אומר התורה 'ואלה מסעיהם למוציאיהם' היינו דהרי
התורה ניצחית כי הוא אלהות, ובא לרמז שגם עכשיו צריכים
עוד לתקן חטא עה"ד שעוד לא נשלם תיקונו עד לעתיד
לבוא, וזהו ע"י שיעבור כל אחד את המ"ב מסעות, כמו
שאמר מרן הבעש"ט הקדוש (בעש"ט עה"ת מסעי אות א), שכל
אחד צריך לעבור את המ"ב מסעות. וזהו 'מסעיהם' בחינת
טוב שצריך כל אחד לתקן, תלוי לפי 'מוציאיהם' להעלאת
הניצוץ שיעלו כל אחד ואחד.

(נאמרו בס"ש פרשת מטות תשס"ח לפ"ק)

ועבדיך יעברו כל חלוץ עבא לפני הוי"ה למלחמה פאשר
אדני דבר (לב, כז).

אפשר להסביר מה היתה הויכוח בין משה רבינו לבני גד ובני
ראובן. דהנה אמרו חז"ל (מגילה כט.) שבכל מקום שגלו שכינה
עמהן, גלו למצרים שכינה עמהן וכו' ע"ש. והנה כשיצאו בני
ישראל מגלות מצרים והלכו במדבר, אע"פ שעדין לא נכנסו
לארץ ישראל, מכל מקום לא נקרא עוד גלות בערך גלות
מצרים, אבל שלימות הגאולה היתה באמת כשנכנסו לאר"י.

וזהו שמען משה רבינו לבני גד ובני ראובן, 'כה עשו אבתיכם'
וגו' וינעם במדבר ארבעים שנה' וגו' 'כי תשובון מאחריו ויסף
עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה' שעל ידיכם ישארו
בני' במדבר יותר מארבעים שנה, ולא יהיה עוד שלימות
הגאולה לשכינה שהוא דייקא בארץ ישראל.

וע"ז הם ענו למשה רבינו 'גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים
למפנו, ואנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל' דהרי איתא
במסכת בבא בתרא (פ"ג מ"ג) שנעל וגדר ופרץ כל שהוא, הרי
זו חזקה. וזהו שאמרו שאם כדי שיהיה הגאולה בשלימות
באר"י, זה יכולים לעשות ע"י שיכנסו באר"י ויעשו כה חזקה
בנעל גדר ופרץ, ויחזרו בחזרה לסיחון ועוג, וזה יספיק לתיקון
של גלות השכינה.

וזהו שאמרו 'ועבדיך יעברו' ימשיכו 'כל חלוץ' חלוץ בני' ע"ב
ס"ג, בחינת י"ה של שם הוי"ה בחינת מוחין, 'לצבא' בני'
הוי"ה אדני עם ב' הכוללים בחינת יהוד זו"ן, ואז יהיה שם
הוי"ה בשלימות.

'כאשר אדני דבר' אדני' הוא שם אדני, היינו שע"ז יהיה
התיקון לגלות השכינה, כמו שדבר ורוצה משה רבינו שיכנסו
לאר"י ויהיה התיקון לגלות השכינה, ולכן יספיק לתיקון גלות
השכינה כשיכנסו בא"י רק להלחם. ובסוף קיבל באמת משה
רבינו מענתם שיספיק ג"כ מה שיכנסו להלחם בא"י לתיקון
שלימות השכינה.

(נאמרו בס"ש פרשת מטות תשס"ו לפ"ק)

דברי תורה מרבתינו זי"ע

יעשה כך כשיגיע זמנו.

(היכל הברכה' מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

אָפּ אַתְּ הַתְּהַב וְאַתְּ הַקֶּסֶף אַתְּ הַנְּחֻשֶׁת אַתְּ הַבְּרָזֶל אַתְּ הַבְּדִיל וְאַתְּ הַעֲפָרָת (לא כב).

'העפרת' חסר ואו דין בלחוד. כי בפרשת געולי מדין נלמד לנו דברי מוסר למחר הנפש מן יצר הרע. 'זהב' יסוד אש גאוה וכעס. 'כסף' יסוד המים כסופין רעים האות תענוגים. 'נחשת' רוח הוללת והתפארות רעים ודברים במלים ולשון הרע, וכולל בתפארת שלו שלשה. 'ברזל' לב קשה כברזל לב אכזרי בגבורה רעה. 'בדיל' יש כסופים להתענג גופו בתענוגים רעים, ויש שמתאוה בכסף וזוהב בתים טובים לנצח ולהתגדל על כל. 'עפרת' הוא יסוד העפר עצבות ועצלות לישן כל הלילה, ואין ביסוד עפר אות ואו של חיים, כי כולו עצבות סימטא דמותא, ואת כולם יעבור באש ומים של תורה ומצות, תענוגי אהבת השם יתברך 'זמרה' והבן היטב.

(היכל הברכה' מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וְאַנְחֵנוּ נַחֲלֵץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֲנֵם אֶל מְקוֹמָם וְיָשִׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמְּבֻצָּר מִפְּנֵי יִשְׁבֵי הָאָרֶץ (לב יז).

אפשר לומר בדרך רמז, שבני ישראל צריכים לקיים כל התרי"ג מצוות במסירות נפש, וכל שכן על מצות שבת ומילה וחודש, כמו שרואים (מגילה אנטיוכוס) שהיוונים גורו על שבת ומילה וחודש כי הם שורש היהדות, ובני ישראל מסרו עצמם על קידוש השם, והיו שומרים את כל המצוות. והיו 'ואנחנו נחליץ' במסירות נפש 'חשים' ר"ת ח'ודש ש'בת י' דברות מ'ילה, שכל המצוות צריכים לקיים 'לפני בני ישראל' אפילו מתוך דחקות, 'עד אשר אם הביאנם אל מקומם' עד שהשם יתברך ירחם עלינו ויביא אותנו לארץ ישראל, ויהיה הגאולה שלימה במהרה, 'וישב טפנו בערי המבצר' ולא יהיה לנו שום פחד 'מפני ישבי הארץ' מהגויים.

(מעשה שלום' מרבתינו שלום מקאמרנא)

וְיִכְתַּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי הוֹיִ"ה וְאַלְה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם (לג ב).

'מוצאיהם' מלא דמלא ואו יוד. דע שיש באורות עליונים כל המ"ב מסעות כידוע מ"ב שמות ואורות, וכל שבירת הכלים משם מ"ב אבנית"ץ וחבריו כידוע (ע"ה שער שבירת הכלים פ"ב), וכשתקנו והעלו איזה ניצוץ ותיקנו איזה דבר השייך לאות זה, כגון 'רעמסס' על שם ביטול הרע והמסה כהמס דונג מפני אש (תהלים סח ג), וכשכילו וביטלו את הרע בכה אל"ף של אבנית"ץ אל'ופו של עולם, כשידע אדם שאלופו של עולם ממש בכל תנועה ויקבל בשמחה, או יתפרדו כל פועלי און (שם צב י), והרע כלה ואבד באור הגדול הזה, ולזה 'ויכתב משה את מוצאיהם' מה שהעלו ובידרו מסוד הכלים הנשברים, כתב אותם 'למסעיהם על פי ה' הדיינו מ"ב מיני 'מוצאיהם', למ"ב מסעות שיצאו 'על פי ה'. והיו 'ויכתב משה את מוצאיהם' מה שהוציאו כתב ורשם למסעות שיש באורות עליונים מן הברורין הקדושים, 'ואלה מסעיהם' שכתב משה הוא שעל די כחם יבררו הברורין עד ביאת משיח ותחיית המתים, והיו 'ואלה' סוד שם מ"ב 'מסעיהם למוצאיהם' עד ימות המשיח, שבכחם אנתנו מבררין יום ויום ונוסעין ממקום למקום, לברר כל אחד חלקי נפשו כידוע.

(היכל הברכה' מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וְהָיָה כְּאֲשֶׁר דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעֲשֶׂיהָ לָכֵם (לג נו).

'דמיתי' מלא יוד קדים לתיו. ופסוק זה לברכה ולשמחה, כי הגדולה שלהם והתיקון שלהם בגלות אינו אלא דמיון. 'לעשות' מלא ואו, נתמלאה מתרכבה של ירושלים (פסחים מב:), שנשתלק ממנה היוד של 'ירושלם'. והיו 'דמיתי לעשות' שדבר ונוקבא דקליפה נתקנו, אבל אינו אלא דמיון בעלמא להמעות ולאנות את הרשעים עיניו כיונים, וכל זה 'אעשה לכם' תקונים אמיתיים עליות יתירות ולא דמיונות כזכות, אלא אמיתות התגלות אלהות, יתגדל ויתקדש שמיא רבא במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

(היכל הברכה' מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה הוֹי"ה (ל, ב)

רצה לומר, אמרו רז"ל (קידושין מ:): לעולם יראה אדם שהעולם חציו זכאי וחציו חייב, וכשעושה מצוה אחת מכריע את כל העולם כולו לכף זכות. ואם עושה עבירה אחת מכריע את כל העולם לכף חובה, ח"ו. ובפרט בצדיקי ראשי הדור, ודבר זה תלוי בהם, ועל ידי מוסר שמייסרים לבני ישראל גורמים שעושים מצות ומעשים טובים ומדות טובות, ועבור זה יכול להיות שמכריע לכל העולם לכף זכות. וכמו ששמעתי משם רבינו אלהי רבי אלימלך זלה"ה, שאמר בפיו הקדוש, למה באים הרבה בני אדם אצלי, לבקש עבורם לאיזה ענינים הצריכים להם, זה לבנים, וזה לרפואה לחיים ארוכים, כי אמרו רז"ל: לעולם יראה אדם וכו' כנ"ל. מסתמא אלימלך עשה איזה עבירה, והכריע כל העולם לכף חובה, לזה באים אלי בני ישראל לבקש ממני כל צרכיהם, כי שלחו אותם מן השמים כדי שאפרע להם מה שאני חייב להם, ואם אני עשיתי מצות הייתי מכריע כל העולם לכף זכות, אז לא היה חסר להם שום דבר, ועתה שאלימלך לא עשה שום מצוה, והכריע כל העולם לכף חוב, לזה הם באים אצלי, ליתן להם בחזרה, כל מה שחסר להם. ע"כ.

לזה כתיב כאן 'וידבר משה' בדרך מוסר, 'אל ראשי המטות' ראשי הדור שהם מטיין ומכריעים לכל העולם לכף זכות על ידי עבודתם, והם צריכים יותר להזהר בזה משאר העם. וראשי המטות יאמרו 'לבני ישראל לאמר' לדורות, כי דבר זה צריך להיות בכל דור ודור. 'זה הדבר' רצה לומר על ידי זה שעוסקים בני ישראל במצות ומעשים טובים תמיד, הם גורמים 'אשר צוה' והיבר ודבור כביכול 'הו"ה' בישראל אמן.

(כן בית' מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא)

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה הוֹי"ה (ל, ב).

פרש"י בשם המדרש (ספרי מטות א'): כל הנביאים התנבאו בכה, מוסף עליהם משה שהתנבא בזה הדבר. ויש להקשות לכאורה, מפני מה דוק כאן אמר בזה הלשון 'וידבר משה אל ראשי המטות'. גם מדוע דוק כאן אמרו חז"ל את הדרש הזה כל הנביאים התנבאו בכה וכו'. גם להבין הלשון מוסף עליהם משה שלכאורה הו"ל גדול עליהם משה וכו' מהו מוסף עליהם משה. ויש לבאר, דהנה כל הנביאים התנבאו ע"י שהוסיף עליהם משה מצנור נבואתו, ע"י התנבאו כל הנביאים ע"י הצנור של משה, וזה הפירוש הוסיף עליהם משה, כי משה 'נאסף על עמיו' ר"ל שנתפשטה נשמתו ודעתו ונבואתו לכלל ישראל עד סוף כל הדורות כנודע מזהוה"ק (תק"ז תיקון סט, קד.), כאשר אמר לו הקב"ה (במדבר כו יג) 'ונאספת אל עמך' וזה ממש 'הוסיף עליהם משה', ממש 'עליהם' שהתנבא ב"זה הדבר אשר צוה ד' היינו שכל הנבואות שכל הנביאים מתנבאים עד סוף כל הדורות כל הנבואות האלו כבר 'צוה הו"ה' את משה, ע"י הצנור של משה באו להם אותם נבואות. ולכן אמר כאן דרש זה, מפני שמשה עמד עתה קודם הסתלקותו מן העולם, והתחבר עתה עם 'ראשי המטות' שבכל דור ודור והשפיע להם מנבואתו ודעתו עד סוף כל הדורות, וזה 'לאמר' לדורות 'זה הדבר אשר צוה הו"ה' הכל צוה ד' לאמור לדורות, לכל אחד ואחד בשעתו ולפי דורו.

(פרי חיים' מרבתינו חיים יעקב מקאמרנא)

לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיּוֹצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה (ל, ג).

'לא יחל דברו' תרין דין, ואידך 'יחל ישראל אל ה' (תהלים קד ז). והוא ענין קיווי המיחלים לה' (שם לא כה), והיו 'לא יחל דברו' לא יהיה דברו המבקש לפני אל עולם, בדרך קיווי והוחיל ליחל שיתקבל בקשתו ודבורו, אף שבאמת כל הבקשות נתקבלין לפני אל עולם, אבל לפעמים הוא תוחלת ממושכה מחלת לב (משלי יג יב), אלא ודאי 'ככל היוצא מפיו יעשה' השם יתברך רצונו וחפצו מיד, כד"א (תהלים קמה יט) רצון יראיו יעשה, ודבורו עושה רושם להיעשות תיכף ומיד כדבורו, צדיק גוזר והקב"ה מקיים (שבת נט:): ועושה תיכף רצונו, אפילו 'היוצא מפיו' בסתם, בלתי דביקות והתקשרות אלא אמירה בעלמא,

מִרְן הַאֲלֵקֵי רַבִּי יַעֲחֵק לֹרִיאָא אֲשַׁכְּנִי בִּרְ שַׁלְמָה זַיִנְעָא 'הַאֲרִיז'ל' ה' אב ש"ל"ב

מצות עשה ללמוד כתבי האר"י

דע שכל ספר הזוהר וחיוב לימודו, וחיוב לימוד של כתבי מרן האר"י, הכל מצות עשה לדבקה בו ודברים יא (ב) ולדע שיש אלוה מצוי בידיעה קדושה בפרט, וביחודים ואהבה ויראה ואחדות.

נתיב מצותיך

סדר לימוד הזוהר וכתבי האר"י דייקא לא יהיה לו

שום פחד

אתם בניי אחיי ורעי, אם תזכו לפני השם להסיר מעט מגסות ועוביות החומר, אזי תדבק נפשכם בספר הזוהר ובכתבי האר"י. וסדר הלימוד יהיה מתחלה ללמוד ספר הזוהר לדבר נפשו באותיות התורה וברזי התורה, דרך הכבושה בסתם. ותלמדו אח"כ בכתבי האר"י, בספר עץ חיים, ובפרי עץ חיים, ובליקוטי תורה, אוצרות חיים, מבוא שערים, זוהר הרקיע, ותעיינו היטב בכל מילה. ואין לכם מתיקות עריבות ידידות התורה בתכלית, אם לא תקשרו עצמיכם באור רוי התורה וסודיה, ועל זה נאמר (תהלים יט יא) 'מתוקים מדבש ונופת צופים'. לידע היאך לינהוג בכל תנועה ותנועה, טעמו וראו כי טוב ד'. ומכל הספרים הנ"ל שכתבתי לכם בניי, אל יהיה לכם ואל יעלה בלבבכם שום פחד ללמוד, כי על ידי לימודם יתקדשו ויטהרו רמ"ח איברים וש"סיה גידים. ותוכלו לקדש ולטהר כל אבר ואבר להיות מרכבה אלוה מצוי בידיעה קדושה בפרט, וביחודים ואהבה ויראה ואחדות.

נתיב מצותיך

ע"י לימוד כתבי האר"י זוכה לתורה לשמה

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י, שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ כדוא, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כולו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. ועיין בתיקוני ז"ח לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צווחין בכל יומא וליליא באורייתא דעל פה בכמה קושיין, וצווחין בה ככלבין דאמרו הב הב, הב לן עותרא, הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכיתא. ובנדאי לא ישיג אורחת חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבד, וכן בספר שערי אורה שכולו אור, וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקובל אלא עבוד מאהבה ועבוד מיראה.

היכל הברכה

השראת השכינה רק ע"י כתבי האר"י

ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכיתא עליונה, אלא על ידי הזוהר וכתבי מרן הרח"ו בלבד שנאמרו ברוח הקודש, ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים (תהלים לד יג), מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עוה"ב בעוה"ז, ידבק נפשו בספר הזוהר ובכתבי מרן הרח"ו בלבד שנאמרו ברוח"ק.

היכל הברכה

לימוד תורת הנסתר בזמננו

מה שהותר לנו בזמן הזה לדרוש במעשה מרכבה ע"י מרן האר"י שאמר שכך מסכימים בשמים ממעל, שבדור הזה התורה הנסתרות ונעשו כנגלות. והוראה זו היא כהוראה שיצא מפי הקב"ה ובי"ד היתר.

היכל הברכה

בימים ההוא חזון נפרץ, ואמר מרן האר"י, שכל מה שבא בדברי חז"ל עונש על המגלה רזין, זה היה בזמניהם, אבל השתא שמחה וחדוה לפני הש"י לעסוק כל אחד ברזין דאורייתא. 'בשוקים וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי' (ש"ש ג ב), וללמוד בה להאיר על נפשו הארה נפלאה מאור אין סוף חיות אלהות, אור נערב בהתגלות אלהות, מאן בעי סמא דחיי יאכל מיעץ

החיים ומפריו, ספרי הקודש של מרן הרח"ו ויטאל דוקא, ובשאר לא יעיין אפילו עיונה בעלמא.

הסכמת רבינו מהר"א מקאמרנא לספר באר אברהם

קושיות בלימוד כתבי האר"י

דע אחי הנעים ביותר, שמעתי מאמו"ר מובהק זלה"ה, שבענינים כאלו בקבלה אסור להכניס עצמו בקושיות גשמיות להדמות לציור הגשם, וכן אפילו לקושיות בענין הנסירה ג"כ אמר לי בפירושו. שאל יקשה לך לעולם בעניני רוחני מה שאמר רבינו מרן האר"י זלה"ה, כי רובו ככולו נתתרץ כשלימודך יהיה דייקא לשמה. ואמר לי שהוא הקדוש שמע ג"כ זאת מהרב הק' רבי יהודה צבי מראזלי זלה"ה, שאמר שעיקר לימוד בכתבי האר"י זלה"ה הוא רק להחיות את נפשו ודיבורים קדושים שלו ולא להחכים יותר, אלא יודע בבירור מה שהוא אומר בפה מלא דיבורים אלו בעת לימודו לשמה, שאלו דברים מתנענעים למעלה, ומזה בא לדביקות הבורא ב"ה ובי"ש חי וקיים לעד, ולא יותר. וכך קבלתי עלי, שלא להקשות שום קושיא בעולם כל ימי על דברי האר"י זלה"ה. ובנדאי בלי ספק לא השבתי לאיש אחר אלא מחמת אהבה הישנה, ויודע אני ומכיר אותו שיש עליו עומ"ש בפשיטות בלי שום חכמות חיזונית, לזה אשיב מפני כבוד התורה שבו, ומהיום והלאה אבקש מכםעתי"ה שלא יקשה עוד, אלא לימודו יהיה כדי להידבק בהבורא ב"ה בעת התפילה והמצות, שיבא מזה למידות טובות ומעש"ש בכל יום אמן.

תשובת מהר"א מקאמרנא, נדפס בוזהר חי

יסוד גדול והתועלת בלימוד כתבי האר"י

אתם אחיי תדעו, כלל גדול בעיניי אלהותו יתברך הנעלם מכל חי, שכל מה שתמצא ותשיג בסתרי המרכבה, תדע באמונה שלימה כמו שבאמת לא יושג לשום נברא, אלא לידע שיש שם אלוה מצוי בעולם הממציא כל המציאות, כהדין קמצא דלבושיה מניה וביה, וכח הפועל בנפעל, אבל לא יושג מהותו באין פנים. כן בכל דרכי הספירות לא תשיג בדעתך אלא שיש מציאות ספירות הקדושות אשר על ידם מנהיג האין סוף ב"ה את כל העולמות, אבל חלילה לא תצייר בדעתך שום ציור והשגה חלילה, כי מה ידעת מה פשפשת מה חקרת, כולא סתים קדמיתא. ואם יפתוך היצר מה לך לייגע עצמך במושכלות ובסודות התורה אחר שתכלית הידיעה שלא נדע, אל תאמר כך בני, שהרי הוא מצוה מן התורה, כמבואר בוזהר ובדברי רבינו הרמב"ם ובדברי רבינו בחיי, שמצוה לחקור בגדולת הבורא ובמדותיו, וזהו מצות עשה לידע בדרך פרט וידעתם כי אני ה' אלקיכם.

וגם התועלת בזה הוא שני דברים: אחד, שעל ידי ידיעה וחקירה ולימוד הקדוש הזה, יתוסף בך יראה ואהבה ודביקות גדול, כיון שאתה יודע ומאמין שכל מצוה ודבור, וכל תנועה ומחשבה מעורר למעלה בשרשים עליונים, תהיה נהר ממוחשבות בטלות, וכשתעשה איזה דבר קדושה תעשה ברזיות ובשמחה ובאור ותענוג, עד אשר לא יכילהו הרעיון גודל התלהטות ונעימות עריבות ידידות מתיקות חשק חפץ דביקות דבור אהבה לאחד יחיד ומיוחד, אשר כל הדברים אלו נעדרו אצל מי שאין תבונה בו.

והשני, ישיג בזה תועלת גדול לעתיד לבוא, שבעת ההוא ישיגו כל אלו הענינים של אלהותו יתברך בלי מסך מבדיל, וכל העסקים בתורה לא יהיה אלא בחלק פנימי ואם אתה תזכה לעמוד ביניהם תעמוד כאלם לא יפתח פיו, ואשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלינו אשר שמת חלקינו מיושבים לפניך מלך עליון שיש חלקנו עמהם.

אוצר החיים

סדר לימוד של רבינו מהר"א מקאמרנא בכתבי האר"י

שמעתי מאמו"ר זלה"ה מפיו הקדוש ממש, שהיה לומד כל כתבי מרן האר"י זלה"ה, כבהמה שאינה יודעת כלל, וכל לימודו לא היו אלא לדבק רוחו ונפשו בדבקות הקב"ה בשעת לימודו, ואם הופיע לו הקב"ה איזה הראה מוטב, ואם לאו, היה לומד ומנענע התיבות והאותיות סתם בלי שום חכמות לידע חי"ו איזה מהות או צורה חס מלהזכיר. וכל לימודו בכתבי מרן האר"י זלה"ה, לא היה אלא כדי שיוכל לדבק בבורא ב"ה בעת תפלתו ועבודתו במצות ומעשים טובים, מדות טובות, שע"י יוכל לזכך את נפשו ורוחו, אבל לא להיות מקובל בחכמות חי"ו.

בן בתי

כשהייתי בן שבע, בערה בי כאש להבת לחכמת מרן אלקי האר"י, ולמדתי כתביו באימה וביראה ובגודל התלהבות, וכל דבר הקשה שאלתי את אבי, ולמדתי בדוחק ועוני, וזכיתי לכמה ענינים נפלאים ומדריגות קדושות.

מגילת סתרים

תקונים גדולים לנשמה

וכל אות ואות של ספר הזוהר וכתבי מרן של הרח"ו דוקא, ושערי אורה, הם תקונים גדולים לנשמה, לתקן כל הגלגולים, וכן כל מעשה מרכבה, ובפרט כשתהיה דבוק לצדיק אמת על תירא ואל תחת.

נוצר חסד

למוד כתבי האר"י עם חסידות דייקא מביא

השפעות לעולם

יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר והתיקונים כתבי מרן בלול עם חסידות והקדמות של מרן הריב"ש זצ"ל, והיו מבטלין כל הגזירות רעות, והיו ממשכיין שפע ואור על כל העולמות, וכן השפעות פשטיות בני חיי מוזני, טעמו וראו כי טוב ה', ממש חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן, ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה, כל אחד לפי השגתו וקדושתו, וכל ישראל קדושים, ומה אעשה השי"ת יאיר לעמו באור התורה.

נוצר חסד

מדריגת מרן האר"י

עד שעמד אור המאיר לארץ ולדרים, אלקי קודש קדשים רבינו יצחק לוריא זצ"ל, שהיה אביו אשכנזי ואמו ספרדית נארח מצרים, והיה מדריגתו גדול כמו מן הנביאים, לא נראה ולא נשמע מדריגות גבוהות כאלו אף בימות התנאים, ולא נתגלה מדריגתו חלק מאלף אלפי אלפים ממש בלי גזומא.

זר זהב

רבינו מהר"א מקאמרנא היה לו נשמת וצורת מרן

האר"י

ופעם אחת אמר לי, שיש בחלק נשמתו הטהורה חלק אחד מנשמתו של האר"י זלה"ה, ואפילו הצורה של האר"י זלה"ה יש לי שווה בשווה, וגם חלק אחד יש לי מנשמת הבעש"ט זלה"ה. לזה כל ימיו לא היה יום, שלא היה מדבר מן הבעש"ט זלה"ה ומהאר"י זלה"ה. וגם היה לו חלק אחד, מינוקא הנוזר בוזהר.

הקדמה לזוהר חי

למה לא דיבר מרן האר"י בדרך העבודה

ופעם אחת שאל מרן הריב"ש את מרן האר"י ז"ל: מפני מה דיבר הסודות כל כך באתגליא ולא בדרך עבודה. והשיב לי, שאם היה חי עוד שתי שנים, היה הכל מתוקם.

מעשה השם